

NACIONĀLĀS SKALĀS LASĪŠANAS SACENSĪBAS SKOLĀS BIBLIOTĒKĀ

Skolas bibliotēkā norisinājās Nacionālās skaļās lasīšanas sacensības 5. klašu skolēniem. Pasākums pulcēja talantīgus un drosmīgus lasītājus, kuri demonstrēja savas prasmes lasīt izteiksmīgi, ar izpratni un pārliecību.

Dalībnieku sniegumu vērtēja žūrijas komisija: direktores vietniece audzināšanas darbā Anna Romanova, Salaspils novada bibliotēkas Bērnu un jauniešu apkalpošanas nodaļas vadītāja Inita Siņica un pagājušā gada sacensību uzvarētājs Artūrs Kronbergs. Viņš dalībniekiem teica iedvesmojošus vārdus, dalījās pieredzē un uzsvēra lasīšanas nozīmi personīgajā attīstībā.

Ceļa zīmi uz Salaspils novada Nacionālās skaļās lasīšanas konkursu, kurš norisinājās 14. maijā ieguva 5.d klases skolniece Maija Lubgane, kura saņēma augstāko punktu skaitu. Uz nākamo kārtu devās arī Sofija Pinta (5.d), Artūrs Kozlovs (5.d), Ebigeila Laksberga (5.e) un Annija Cekule (5.b).

Visi dalībnieki par aktīvu iesaisti saņēma diplomus un veicināšanas balviņas. Savukārt pieci uzvarētāji tika apbalvoti ar grāmatām, lai turpinātu savu ceļojumu aizraujošajā grāmatu pasaulē.

Pasākuma organizatore Evita Arule pauda prieku, ka šādas sacensības motivē bērnus lasīt. Viņa uzsvēra arī skolotāju nozīmīgo ieguldījumu, palīdzot skolēniem izvēlēties piemērotus tekstu fragmentus, kā arī vecāku atbalstu. Tomēr vislie-

lākais nopelns pieder pašiem bērniem – viņu vēlmei lasīt ar interesi, izpratni un izteiksmi.

Sirsnīgs paldies skolotājām Kristiānai Reinholcei, Initai Purviņai un Līgai Kovaļenokai par atsaucību un ieguldīto darbu!

Vēlēsim veiksmi un izdošanos mūsu skolēniem nākamajā konkursa kārtā!

Mūsu skolas skolēni piedalās Novada Nacionālās lasīšanas sacensībās!

14. maijā Salaspils novada bibliotēkā norisinājās Novada Nacionālās lasīšanas sacensības, kurās piedalījās arī mūsu skolas skolēni. Uz sacensībām tika izvirzīti skolēni, kuri ar savu lasītprasmi, izteiksmīgo lasījumu un interesi par grāmatām jau iepriekš bija izcēlušies skolas posmā.

Mūsu skolu pārstāvēja:

Maija Lubgane ar grāmatu “Emīlija un zudušās pasaules”; **Sofija Pinta** ar grāmatu “Laimas bērni”; **Artūrs Kozlovs** ar grāmatu “Noslēpumu sala” (iespējams, grāmatas izvēle vēl tiks mainīta); **Ebigeila Laksberga** ar grāmatu “Mazais princis”; **Annija Cekule** ar grāmatu “Soliņš un miskaste”.

Konkursa žūrija lēma, ka 15. septembrī Pierīgas reģiona konkursā Mārupē novadu pārstāvēs konkursa laureāte **Sofija Pinta** un lasīšanas čempione **Maija Lubgane**.

Lepojamies ar mūsu skolēnu sasniegumiem, drosmi un ieguldīto darbu, gatavojoties konkursam!

Sirsnīgs paldies skolotājām Initai Purviņai un Kristiānai Reinholcei, kuras konkursam sagatavoja skolēnus un noorganizēja līdzjutējus ar at-

Turpinājums 2. lpp ->

MAIJA ATZIŅA...

Cilvēks ar labu grāmatu rokās nekad nevar būt vientuļš.

/domugradi.lv/

balsta plakātiem.

Vasarā skolēniem novēlu neaizmirst par grāmatu lasīšanu, lai ar jaunām zināšanām, pārliecību un lasītprieku veiksmīgi startētu Pierīgas reģiona sacensībās, kļūtu par lasīšanas čempionu un iegūtu ceļazīmi uz valsts konkursu, kas norisināsies Latvijas Nacionālajā bibliotēkā.

Rakstu sagatavoja skolas bibliotekāre **Evita Arule**

PATEICĪBAS PASĀKUMS

Lasīšana ir viena no vērtīgākajām prasmēm, kas palīdz bērniem attīstīt iztēli, bagātināt valodu un paplašināt redzesloku. Grāmatas ne tikai sniedz zināšanas, bet arī māca domāt, just līdzīgi un iepazīt pasauli daudz plašāk. Tāpēc īpašs prieks ir par skolēniem, kuri ar aizrautību lasa un iesaistās skolas bibliotēkas organizētajās aktivitātēs.

Maijā par tradīciju kļuvis Pateicības pasākums "Sirsnīga prasa, lai bērniņš lasa", kas pulcēja skolas čaklākos lasītājus un Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas ekspertus. Pasākuma laikā atskatījāmies uz aizvadītā gada grāmatu kolekciju un noskaidrojām, kuras grāmatas ierindojušās kolekcijas pirmajās trīs vietās, kā arī salīdzinājām, vai tās sakrīt ar mūsu skolas lasītāju vērtējumu. Apskatījām arī grāmatas, kuras katrā vecuma grupā jālasa BJVŽ 2026.

Čaklākie lasītāji saņēma pateicības un veicināšanas balvas par aktīvu grāmatu lasīšanu visa gada garumā. Savukārt 6.e klases skolnieces Paula Zviedre un Elza Pukste bija sagatavojušas interesantu viktorīnu ar septiņiem jautājumiem par skolas bibliotēku un grāmatām. Pasākuma dalībnieki izveidoja piecas komandas, un vislabāko rezultātu ieguva komanda ar nosaukumu "Grāmatas".

Pēc svinīgās apbalvošanas un viktorīnas dalībnieki baudīja bibliotekāres sarūpēto cienastīņu un priecājās par iespēju kopīgi pavadīt laiku, dejojot pie pašu izvēlētas

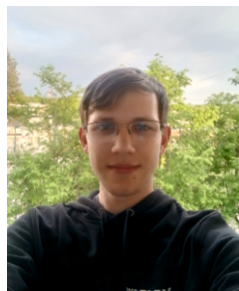

mūzikas.

Tuvojas skolēnu vasaras brīvlaiks, taču arī vasarā neaizjadzētu aizmirst par lasīšanu. Ceram, ka arī nākamajā mācību gadā čaklākos skolas lasītājus atkal vienos grāmatas, kopīgas sarunas un skaists pasākums bibliotēkā.

Rakstu sagatavoja bibliotekāre **Evita Arule**

SKOLĒNS, KURŠ NEBAIDĀS NO IZAIČINĀJUMIEM

Kamēr daudzi skolēni olimpiādes uztver kā sarežģītu pārbaudījumu, Uvis Gūtmanis (12.b) tās redz kā iespēju izaicināt sevi, iemācīties ko jaunu un atklāt arvien jaunas intereses. Gadu gaitā viņš piedalījies nekaitāmās novada un valsts olimpiādēs, gūstot augstus sasniegumus dažādās jomās – no eksaktajiem priekšmetiem līdz humanitārajām zinātnēm.

Interese par olimpiādēm Uvim radās jau sākumskolā. Viņš matemātikas konkursos piedalās kopš 3. klases, tāpēc brīdī, kad 4. vai 5. klasē tika piedāvāts startēt matemātikas olimpiādē, ilgi nebija jādomā. "Daudz nedomāju un piekritu," viņš atceras.

Kopš tā laika viņš piedalījies gandrīz visās olimpiādēs, kuras tikušas piedāvātas. Saraksts ir iespaidīgs – matemātika, fizika, ķīmija, bioloģija, ekonomika, vēsture, filozofija, angļu un vācu valoda, programmēšana, ģeogrāfija, latviešu valoda, politikas un tiesību zinības, arī lingvistikas olimpiāde. Kā pats smejojies saka: "Vieglāk būtu pateikt, kurās neesmu piedalījies."

No visām olimpiādēm īpaši spilgtā atmiņā palikusi lingvistikas olimpiāde. Tā viņam šķitusi visinteresantākā, jo tajā jāatšifrē eksotiskas valodas, meklējot kopīgas īpašības starp vārdiem. "Tas ļoti liek domāt par tiem lingvistikas pamatiem, kuri mums parasti ir neredzami," viņš skaidro. Savukārt vismīļākās viņam ir fizikas olimpiādes, jo tajās nepieciešama radoša pieeja un spēja rast neparastus risinājumus ar pavisam vienkāršiem instrumentiem.

Tomēr ceļš uz panākumiem nav bijis viegls. Par vienu no grūtākajām pieredzēm Uvis uzskata dalību starptautiskās matemātikas olimpiādes atlasē. Lai gan kvalificēties neizdevās, pieredze palikusi atmiņā kā īsts izturības pārbaudījums. "Tas bija maratons – divas dienas pa piecām stundām, cerot, ka izdosies atrisināt kaut vienu uzdevumu," viņš stāsta.

Turpinājums 3. lpp ->

Gatavojoties olimpiādēm, Uvis daudz laika pavada, atkārtojot teoriju, risinot uzdevumus un analizējot, ko tieši vēlas uzdevumu autori. Gatavošanās ilgums atkarīgs no konkrētās olimpiādes – dažkārt tās ir vairākas nedēļas, citreiz tikai pāris stundas, ja dalība notiek priekā pēc.

Dalība olimpiādēs viņam devusi ne tikai zināšanas, bet arī vērtīgu dzīves pieredzi. Tās ļāvušas apmeklēt dažādas vietas, doties ekskursijās un labāk saprast, ko viņš vēlas darīt nākotnē. Vēl svarīgāk – olimpiādes attīstījušas raksturu. “Tās man iemācīja ļoti rūpīgi lasīt noteikumus un nepadoties pat tad, kad liekas, ka viss ir bezcerīgi,” viņš saka.

Citiem skolēniem, kuri apsver iespēju piedalīties olimpiādēs, Uvis dod divus vienkāršus, bet nozīmīgus padomus:” Pirmkārt, vienmēr izmantot visu atvēlēto laiku. Otrkārt, nebaidīties no grūtībām. Ar rūpīgu skatienu un loģisko domāšanu var ļoti tālu tikt,” viņš uzsver.

Uvja piemērs pierāda, ka panākumu atslēga nav tikai talants. Tikpat svarīga ir zinātkāre, neatlaidība un vēlme pieņemt izaicinājumus. Paldies Uvim par intervijai veltīto laiku!

Marija Gerasimova 12.b

JAUNIE ES NOTEIKUMI

<https://ej.uz/a7nj>

Eiropas Parlaments un valdība ir vienojušies par noteikumiem, kas cilvēkiem ar ierobežotām spējām pastiprinās juridisko aizsardzību pieņemot patstāvīgus lēmumus, īpaši gadījumos, kad persona nonākusi citā Eiropas Savienības dalībvalstī.

Noteikumi attieksies uz jautājumiem, kas saistīti ar medicīnisko aprūpi, dzīvesvietu vai īpašuma pārvaldību. Savukārt, tie neattieksies uz lietām, kas saistītas ar laulību, mantojumu, sociālo nodrošinājumu vai uzturlīdzekļu saistībām. Jaunās regulas mērķis ir nodrošināt, lai vienā ES valstī pieņemtie aizsardzības pasākumi būtu vieglāk atzīstami arī citās dalībvalstīs.

Ir plānots izstrādāt arī speciālu dokumentu jeb sertifikātu, kuru, saņemot par nelielu samaksu vai bez maksas, varēs izmantot visā Eiropas Savienības teritorijā. Šis sertifikāts ļaus konkrētai personai apliecināt, ka tai ir tiesības pārstāvēt vai citādi atbalstīt cilvēku, kurš patstāvīgi nespēj veikt kādu no darbībām vai pieņemt noteiktos lēmumus paša spējām.

Karļina Koršuna 12.b

P.S.

Rakstot skolas avīzei, es ne tikai informēju citus, bet arī pati uzzināju daudz ko jaunu, meklējot interesantākās aktualitātes un tēmas rakstiem. Es iemācījos arī

veidot intervijas, nebaidīties uzdot jautājumus un precizēt atbildes, lai iegūtu pēc iespējas vairāk un interesantāku informāciju. Taču pats svarīgākais bija iespēja visu šo gadu laikā darboties kopā ar cilvēkiem, kuri vienmēr bija atsaucīgi un gatavi palīdzēt. Paldies Jums!

IEPAZĪSTIES! MŪSU VECĀKI!

Tūrisma nozare ir ļoti plaša un daudzveidīga, tāpēc tajā iespējams apvienot darbu ar cilvēkiem, radošumu un organizatoriskās prasmes. Lai vairāk uzzinātu par šo profesiju un tās ikdienu, sagatavoju interviju ar Matīsa Zača (9.a) mammu, kura strādā par tūrisma nozares uzņēmuma vadītāju.

Viņa stāsta - jau beidzot skolu, zinājusi, ka vēlas nodarboties tieši ar tūrismu. Viņai patika ģeogrāfija, un citas profesijas nemaz netika apsvērtas. Izglītību viņa ieguva Vidzemes Augstskolā, kur apguva tūrisma vadību, bet vēlāk ieguva arī maģistra grādu uzņēmējdarbības vadībā programmā “Tūrisma stratēģiskā vadība”.

Šī profesija ir pieprasīta darba tirgū, jo tūrisma uzņēmumiem nepieciešami speciālisti, kuri strādā ar klientiem, plāno ceļojumus un popularizē dažādus galamērķus. Tomēr konkurence ir liela, tāpēc svarīgas ir svešvalodu zināšanas, komunikācijas prasmes un digitālās iemaņas.

Ar šādu izglītību iespējams strādāt viesnīcās, tūrisma aģentūrās, tūroperatoru uzņēmumos, pašvaldībās, aviācijas un kruīzu nozarē, kā arī organizēt pasākumus un atpūtas aktivitātes gan Latvijā, gan ārzemēs.

Ikdienas darbs ir ļoti daudzveidīgs. Vienā dienā var nākties stāstīt radio par tūrisma objektiem vai pasākumiem, bet citā – strādāt pie mājaslapas izstrādes vai tūrisma informācijas materiālu sagatavošanu. Darbs ietver informācijas apkopošanu un publicēšanu internetā, sociālajos tīklos un drukātajos materiālos, kā arī sadarbību ar uzņēmējiem, gidem un citiem tūrisma nozares pārstāvjiem. Tāpat svarīga darba daļa ir pasākumu organizēšana un tūrisma piedāvājuma prezentēšana izstādēs un citos pasākumos.

Kā profesijas priekšrocību viņa min iespēju strādāt interesantu un aizraujošu darbu, kur katrs var atrast sev saistošu jomu. Savukārt kā izaicinājumu viņa min plašo pienākumu klāstu, jo nelielā komandā bieži jāspēj ātri pielāgoties dažādām situācijām un patstāvīgi pieņemt lēmumus.

Šo profesiju viņa iesaka cilvēkiem, kuriem patīk komunicēt ar citiem, būt radošiem un apgūt svešvalodas, kā arī tiem, kuri ir gatavi nepārtraukti mācīties un uzzināt ko jaunu.

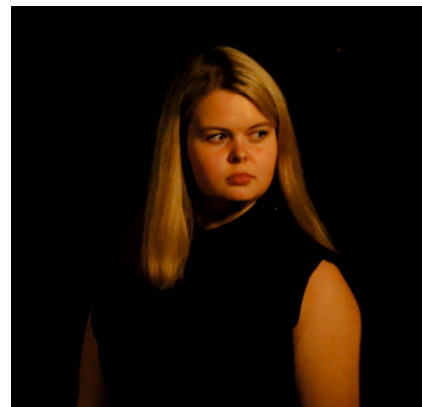
Paldies Matīsa mammai par sadarbību un veltīto laiku intervijai!

Marija Gerasimova 12.b

P.S.

Avīze "Logs" deva iespēju būt sociāli aktīvai.

IZLAIDUMA KLASĒS

12. A KLASĒ - NO KAVĒJUMIEM LĪDZ IZLAIDUMAM

kl. audz. Laima

12. a klasei vidusskolas posms tuvojas noslēgumam — projektu darbi jau aizstāvēti, mācību gads gandrīz aizvadīts, taču priekšā vēl eksāmeni un ilgi gaidītais izlaidums. Pirms 12. a klase dodas pretī jaunam dzīves posmam, atskatīsimies uz trim gadiem, kuros kopā ar klases skolotāju Laimu Pamiļjani skolēni piedzīvojuši gan izaicinājumus, gan neaizmirstamus mirkļus un kopā radītas atmiņas, kas paliks vēl ilgi.

Klase sevi raksturo, kā aktīvu, saliedētu un ļoti runātīgu kolektīvu. Skolēni vienmēr iesaistījušies skolas pasākumos, īpašu interesi izrādot volejbola turnīros, kuros ļoti centās iegūt pirmo vietu. Īpaši bijuši arī radoši un jautri priekšnesumi, kuros iesaistījusies visa klase.

Klases audzinātāja Laima Pamiļjane par savu audzināmo 12. a klasi saka: “Ja varētu, viņi labprāt nemācītos — tikai nāktu uz skolu, lai satiktos, parunātos, paspēlētu spēlītes, kaut ko tādu ļoti vienkāršu.” Tomēr skolotāja uzsver, ka klase ir ļoti draudzīga, atsaucīga un cilvēcīga.

Trīs gadu laikā skolēni ir ievērojami mainījušies un kļuvuši pieaugušāki. “Puišiem bārdas aug, meitenes kļuvušas sievišķīgākas, puiši — vīrišķīgāki,” stāsta audzinātāja, “liela daļa jau nolikuši tiesības.”

Gan skolēniem, gan skolotājai visspilgtāk atmiņā palikusi ekskursija uz Ventspili. Kopīga pastaiga pie jūras, saulrieta vērošana, volejbola spēles, šašlika cepšana un arī dažas blēņas izveidojušas vienu no mīļākajām klases kopīgajām atmiņām.

Skolēni savu audzinātāju raksturo kā smieklīgu un atbalstošu skolotāju, kura vienmēr prot uzmundrināt. Skolotāja ir bijusi viņiem līdzīgs un atbalstījusi uztraukumu pilnos brīžos, piemēram, projekta darbu prezentācijās.

Pēc skolas absolvēšanas daļa puišu plāno doties obligātajā dienestā, bet daudzi skolēni vēlas turpināt studijas psiholoģijā, tiesību zinātnēs, žurnālistikā, interjera dizainā. Liela daļa plāno studēt Latvijas Universitātē.

Skolēni atzīst, ka visvairāk šobrīd uztraucas par matemātikas eksāmenu, jo nojauš, ka nebūs viegli.

Tuvojoties izlaidumam, 12. a klasei priekšā vēl pēdējais pārbaudījums - eksāmeni. Lai arī šis laiks ir satraukuma pilns, tas vienlaikus ir arī sākums kam jaunam. 12. a klases skolēniem novēlam veiksmi eksāmenos un pārliecību par sevi. Lai turpmākajā dzīves ceļā netrūkst drosmes pieņemt

jaunus izaicinājumus, sasniegt savus mērķus un dzīvot tādu dzīvi, kas patiesi dara laimīgus. Atskatoties uz skolas gadiem, lai vienmēr sejā parādās smaids!

Evija Zane Borovska, Elizabete Bērtule 11. A

12.B KLASĒS ABSOLVENTI

kl. audz. Daina

Ir pienākušas šī mācību gada beigas. Tiek rakstīti pēdējie pārbaudes darbi, nokārtoti pēdējie parādi, un 12.b klase aizvada savas pēdējās dienas kā Salaspils 1. vidusskolas skolēni. Priekšā ir eksāmeni, izlaidums un jauns dzīves posms, taču atmiņas par skolā pavadītajiem gadiem paliks vēl ilgi.

12.b klase sevi trīs vārdos raksturotu kā unikālus, enerģiskus un atraktīvus, bet viņu moto ir: “Vienoti kā visums.” Par spilgtāko kopīgo atmiņu klase noteikti uzskata kopā pavadīto laiku Vecrīgā, taču vairāk par to uzzināt neizdosies, jo 12.b klase vienbalsīgi paziņoja: “Kas notiek Vecrīgā, paliek Vecrīgā.” No skolā piedzīvotā visvairāk sirdī palikušas Ulda Šimena vadītās dejošanas stundas, savukārt dalība ČČ Čempionātā īpaši saliedēja klasi un radīja neaizmirstamas atmiņas. Noslēdzot skolas gaitas Salaspils 1. vidusskolā, 12.b klase atzīst, ka visvairāk pietrūks tieši klasesbiedru un kopā pavadītā laika. Savukārt topošo 12. klašu skolēnu galvenais padoms ir īss, bet skaidrs: “Nemācieties padziļināto ķīmiju!” Paldies 12.b klasei par interviju!

12.klases absolvēšana nāk ar dažādām emocijām — no prieka un lepnuma līdz skumjām par aizvadīto laiku. Skolā pavadītie gadi mums iemāca ne tikai mācību vielu, bet arī svarīgas dzīves mācības, draudzību un kopā būšanas vērtību. Taču līdz ar vienu noslēgtu posmu atveras arī jaunas durvis nākotnei, jaunām iespējām un izaicinājumiem.

Marta Elīza Eisaka 12.a

P.S.

Darbošanās skolas avīzē man ir devusi jaunu pieredzi un iespēju iepazīt skolas dzīvi no cita skatupunkta. Tā man arī sniedza pirmos pamatus žurnālistikas procesā un iemācīja pievērst lielāku uzmanību apkārtējai pasaulei. Paldies visiem, kuri lasīja, atbalstīja un piedalījās skolas avīzes veidošanā!

CEĻAMAIZE 9. A KLAŠI: NO SPURAINIEM JAUNIEŠIEM LĪDZ „PA ĪSTAM SAVĒJIEM”

Maija avīzē godinām mūsu absolventus. Pēdējo reizi šādā sastāvā ieskatāmies 9.a klases

skolas dzīves aizkulisēs un atmiņās.

Katrs izlaidums ir īpašs, bet 9. a klase Salaspils 1. vidusskolas vēs-

kl. audz. Līva

turē ierakstīs savu, neatkārtojamo stāstu. Par to, kā sākās kopīgais ceļš, stāsta klases audzinātāja Līva Andersone: **Kā Jums atmiņā paliks tieši šī 9.a klase? Ar ko viņi ir īpaši?**

Ar savu 9.a klasi es satikos savā pirmajā darba dienā Salaspils 1.vidusskolā - 2023. gada 20. aprīlī. Tobrīd strādāju kā sākumskolas skolotāja Lauku ielas ēkā, tāpēc šajā brīdī, kad mācību gada izskaņā man tika uzticēts mācīt latviešu valodu un literatūru 6.a klasei, apzinājos, ka ne velti kāds skolotājs ir izrādījis man šo godu, atsakoties no šīs klases. Viņi paši varbūt to neatceras, bet tā frāze, ko daļa spuraino jauniešu man teica tā mācību gada pēdējā stundā "Uzneredzēšanos!", kalpoja man par motivāciju izraudzīties šos jauniešus kā savus nākamos audzināmos Ceru ielas korpusā. Un tieši ar savu dažādību, dažkārt pat ar "neērtumu" viņi man ir ļoti īpaši. Tā ir ļoti laba sajūta, kad augusta beigās tu gaidi ne tik daudz atgriešanos darbā, kā satikšanos ar šiem jauniešiem. Tādi pa īstam savējie. Trīs gadus esmu vērojusi, varējusi būt klātesoša tam, kā viņi izaug par ļoti labiem jauniem cilvēkiem.

Kādi bijuši jaukākie, spilgtākie mirkļi kopā ar klasi šo gadu laikā?

Šo 3 gadu laikā mēs esam bijuši daudz kur, daudz kur arī nesam aizbraukuši, jo nespējam vienoties. Visspilgtāk atmiņā palikusi ekskursija uz Karostas cietumu, kas rādīja, ka spējam strādāt komandā. Ļoti īpašs bija arī pārgājiens Jumpravas mežā. Sprotu, ka esmu ko labu darījusi, kad audzināmie pirms vecāku sapulces atnes Coca-colu un našķi, lai man vieglāk sagaidīt vakaru.

Audzinātāja — mūsu aizmugure un lielākais atbalsts

Klases vārdā ar atmiņām dalās skolēni Tomass un Raivo. Viņi abi uzsver, ka skolotāja Līva viņiem ir bijusi ne tikai skolotāja, bet gan cilvēks, kuram vienmēr var uzticēties, kurš sapratīs, kad vajadzēs, arī aizstāvēs. Jaunieši augsti vērtē skolotājas sirsnību, taisnīgumu un prasmi runāt ar viņiem kā ar pieaugušiem un līdzvērtīgiem cilvēkiem.

No Karostas līdz zinātnes priekiem Tartu

Kā stāsta Tomass un Raivo, paši skolēni kā absolūtu skolas gadu virsotni un jautrāko piedzīvojumu vienbalsīgi sauc neaizmirstamo braucienu uz Tartu. Šajā braucienā viņiem pievienojās arī ķīmijas skolotāja Solvita, un kopā izdevās radīt atmiņas, kuras liks smaidīt vēl gadiem ilgi pēc skolas ab-

solvēšanas.

Aptaujājot puīšus par to, kas skolā gājis pie sirds un kas ne tik ļoti, atbilde ir klasiska: visvairāk patikuši kopīgie starpbrīži, joki un ekskursijas, savukārt, vismazāko sajūsmu, protams, izsaukuši agrie rīti un pārbaudes darbi.

Novēlējumi nākotnei

Aizverot pamatskolas durvis, laiks skatīties uz priekšu un vēlēties visu to labāko.

Skolotāja Līva Andersone savai klasei vēl: „Es no sirds novēlu, lai visi mani cukuriņi no 9.a klases atrod savu degsmi, aizraušanos, par ko acis deg un sirds gavilē katru dienu, jo nav jau nekā svarīgāka šai pasaulē par laimīgiem cilvēkiem! Un es ticu, ka viņiem viss izdosies!”

Tomass un Raivo visas 9.a klases vārdā novēl: „Mēs savai mīļajai audzinātājai novēlam neizsīkstošu enerģiju, pacietību un tikpat foršus nākamajos audzināmos, lai gan zinām, ka mēs paliksim tie paši mīļākie! Savukārt viens otram novēlam nebaidīties, sasniegt savus mērķus un neaizmirst mūsu trakos un jautros skolas gadus.”

Lai skaists, izaicinājumiem bagāts un panākumiem vainagots ceļš tālāk, 9.a!

Mārtiņš Razgals 9.e

P.S.

Darbošanās skolas avīzē “Logs” man bija lieliska pieredze, kas ļāva ne tikai radoši izpausties, bet arī iemācīja strādāt komandā un plānot laiku. Lai gan jāatzīst, ka mani raksti reti kad bija laikā, es tomēr iemācījos, kā uzrunāt cilvēkus, veidot intervijas un salikt kopā dažādus stāstus vienotā vēstījumā. Tas man sniedza lielāku pārliecību par savām spējām un prasmi saskatīt aizraujošo mūsu skolas ikdienas notikumus. Paldies par šo laiku!

9.B ABSOLVĒ!

kl. audz. Laura

Pavisam nesen mēs sniedzām puķu pušķus un aplaudējam devītklasniekiem, kas svinēja savu pēdējo zvanu. Viena no šīm klasēm ir foršā 9.b klase. Šīs klases audzinātāja ir Laura Hāzenfūsa, kura ir noorganizējusi ļoti labu klases vakaru ar nakšņošanu skolā. Pēc skolēnu stāstītā, tā ir viena no labākajām atmiņām, lai gan tādu ir pārāk daudz, lai izvēlētos. Labākā lieta skolā, viņuprāt, ir at-

Turpinājums no 5. lpp ->

balsts, ko sniedza skolotāji un klasesbiedri, kad to visvairāk vajadzēja. Visvairāk 9.b nepatīk tas, cik ātri šie 9 gadi pagāja, vēl arī garās pusdienu rindas un trepes.

Savai audzinātājam klase novēl veiksmi, laimi un lai viņa nezaudē savu īsto mīlestību pret skolēniem.

Laura klasei novēl: "Lai jums pietiek drosmes ticēt sev, spēka nepadoties un spēja saredzēt prieku ik katrā mazā uzvarā. Atcerieties mani mīļie - jūs esat gudri, neizsakāmi sirsnīgi un daudz stiprāki, nekā paši domājat. Es lepojos ar jums un ticu, ka jums tālāk dzīvē viss izdosies!"

Dārta Novika 11.b

9.C UN SARUNA AR VIŅU KLASĒS AUDZINĀTĀJU NATĀLIJU NOVICKU

Vai atceraties savu pirmo dienu kopā ar šo klasi un kāds bija jūsu pirmais iespaids par viņiem?

Jā, ļoti labi atceros to, kā es viņus ieraudzīju pirmo reizi. Es pati biju ļoti satraukusies. Vispār īstenībā nebiju plānojusi, ka tajā gadā ņemšu audzināšanā klasi,

bet tā sanāca, ka paņēmu. Bija satraukums. Ieraudzīju tādus maziņus. Bet, nu, jau varēja redzēt, ka katrs ir ar savu nostāju.

Kā klase ir mainījusies pa šiem gadiem, un varbūt jūs zināt, kas bija tas, kas tieši viņiem palīdzēja mainīties?

Es domāju, ka viņi mainās atbilstoši savām ambīcijām, jo viņi ir ļoti ambiciozi cilvēki, ļoti zinātkāri cilvēki, ļoti lieli perfekcionisti. Jā, un es domāju, ka tas, kāpēc viņi mainījās iekšēji, ir tāds iekšējais dzinulis. Bet mainījās ne tikai iekšēji, mainījās arī tūri vizuāli, jo, kā es tikko minēju, kad es viņus ieraudzīju, viņi bija tādi maziņi. Bet šobrīd es stāvu viņiem blakus — tie ir lieli jaunieši. Jā, lieli. Pagāja nieka trīs gadi, pavisam maz. Jā, bet, nu, jau tagad ir tādi lieli jaunieši un jaunietes.

Kurš ir bijis pats spilgtākais, varbūt tāds smieklīgākais notikums ar jūsu klasi? Varbūt kāda ekskursija?

Zini, man tagad nenāk atmiņā nekas tāds, ko es tev varētu pateikt tā konkrēti, bet īstenībā smieklīgas situācijas ir katru dienu, ja vien tu gribi tās saskatīt. Jā, un tādu situāciju ir ļoti daudz. Katra klases stunda kopā ar viņiem man bija liels izaicinājums. Jo tad vajadzēja gan aprunāties, gan paaudzīnāt, gan pateikt to, ko es domāju, un viņi vienmēr visu pārverta smieklos un humorā. Un tieši tāpēc tādu vienu nevaru pateikt.

Bet, ja mēs runājam par tādiem ļoti emocionāliem mirklīkiem, kas mani stipri aizkustināja... Nu, pieņemsim, manā klasē, to pamana visi, kas ienāk, ka ar lieliem burtiem no

krāsaina papīra ir izgriezts mans vārds. Jā, nu, tādu pārsteigumu man vēl neviena klase nav sagādājusi. Un apkārt ir sirsniņas ar viņu vārdiem. Kad es pati iegāju klasē un ieraudzīju kaut ko tādu, mani tas aizkustināja līdz sirds dziļumiem.

Ko jums nozīmē būt šīs klases audzinātājam, un varbūt ko šī klase jums pa šiem gadiem ir iemācījusi vai kādas atziņas esat guvusi?

Ir tāds teiciens: "Mēs esam tie, ko mēs pievelkam." Un tā ir taisnība, jo es pati pēc savas dabas esmu liels perfekcionists. Man vajag, lai viss būtu tieši tā un ne savādāk. Un šobrīd caur šiem bērniem es sapratu, ka ir jāmainās pašai, lai es varētu iemācīt to pēc tam arī viņiem. Jā, jo šajā dzīvē nekas nav ļoti, ļoti pareizs vai ļoti nepareizs, un tas, kas vienam ir perfekti, citam var likties absolūti nepareizi. Jā, tas ir tas, ko es caur viņiem tā kā iemācījos. Un tas ir tas, par ko viņi man lika aizdomāties un varbūt arī kaut ko mainīt sevī.

Un, protams, es viņiem to vairākkārt esmu teikusi, ka man kā klases audzinātājam ir svarīgi, lai no viņiem izaugtu labi cilvēki. Ne katram cilvēkam var padoties matemātika vai kāda svešvaloda, vai varbūt kāds cits mācību priekšmets, bet viņiem ir jābūt labiem cilvēkiem ar labu sirdi.

Kāds būtu viens novēlējums, ko jūs gribētu pateikt savai klasei vai lasītājam?

Nu, man jau sen, ļoti daudzus gadus, ir tāds dzīves moto. Un nekas labāks nav izdomāts. Protams, ir arī daudz kas cits, bet viens tāds pats svarīgākais: "Izturies pret citiem cilvēkiem tā, kā tu gribētu, lai viņi izturas pret tevi." Jā, es uzskatu — ja to ievēro, tad viss tavā dzīvē izdosies.

9.c klases skolnieces atziņas

Kas ir pati pirmā lieta, kas tev ienāk prātā, domājot par savu klasi? Mēs visi esam ļoti dažādi, bet tieši tas mūs vieno visvairāk.

Kurš ir bijis pats trakākais, smieklīgākais vai spilgtākais notikums (ekskursija, klases stunda, joks stundā), ko tu nekad neaizmirsīsi? Brauciens uz Liepājas Karostu - nekad nebiju redzējusi mūsu klasi tik paklausīgu un nobijušos.

Kāds būtu tavs novēlējums klasei? Lai jums visiem lieliski rezultāti eksāmenos un lai vasara ir piepildīta ar neaizmirstamām emocijām!

Jūs esat pierādījuši, ka ar humoru un mīlestību var pārvarēt jebkuru skolas stundas izaicinājumu. Tagad, kad ir laiks vērt vaļā jaunās durvis, novēlu jums saglabāt to pašu vienotību un sirsnību, ko atstājat uz savas klases sienām. Lai katrs jauns sākums jums nes pārliecību par saviem spēkiem un lai jūsu sirdis vienmēr paliek tikpat atvērtas un labas!

Luīza Rupeika 9.e

P.S.

Neiesniedzu laikā, bet vienmēr labi!

9.D KLASĒS PATEICĪBAS VĀRDI

kl. audz.
Anita

Šomēnes ir pēdējais zvans 9. klasēm, skolēni vēlējas teikt ko vairāk nekā tikai paldies.

Gadu gaitā viņi ir iemācījušies novērtēt skolotāju, kas ir patiesi ziņoša, iedvesmojoša un gudra — Anita Voras. "Ļoti jauka skolotāja, labi māca, ļoti labi

disciplinē skolniekus. Mums viņas ļoti pietrūks," saka paši skolēni, un šajos vārdos ir daudz vairāk nekā kompliments. Skolēni ir pateicīgi, ka viņu ceļā gadījies tieši šāds pedagogs - cilvēks, kura zināšanas nav tikai fakti un skaitļi, bet piedzīvota izpratne, kas liek arī pašiem vēlēties uzmināt vairāk. Cilvēks, kura vārdi iedvesmoja turpināt pat tad, kad šķita, ka spēki beigušies. Un cilvēks, kura gudrība palīdzēja saprast ne tikai mācību vielu, bet arī to, kā domāt un kā rīkoties.

Šādi skolotāji neatstāj pēdas tikai liecībā - viņi atstāj pēdas raksturā. 9. d klases skolēni šomēnes aiziet tālāk, bet viņi nes sev līdzīgu visu to, ko no šī cilvēka un šīs skolas ir saņēmuši.

Taču pateicība sniedzas tālāk, arī pati skola ir atstājusi nospiedumu sirdīs. "Skola ir ļoti laba, jauki un saprotoši skolotāji, laba atmosfēra," atzīst skolēni. Šī vide, kurā katrs jutās uzklauts un saprasts, ir bijusi augsne, kurā varēja augt.

Un visbeidzot - klase. "Mūsu klase ir ļoti draudzīga, ir ļoti grūti atvadīties vienam no otra. Ļoti pietrūks tas, kā mēs kā klase saliedējamies kopīgos klases pasākumos un piedalījāmies daudzos sporta turnīros. Šie kopā piedzīvotie brīži, uzvaru prieks un kopīgais spēks - tas paliek.

Klases audzinātāja papildina manu stāstu ar savu vēlējumu:

"Mūsu kopīgais trīs gadu stāsts ir noslēdzies. Tagad katram no jums jāraksta savs. Zinot jūsu apņēmību un dzīvesprieku, ticu, ka īstais sevis audzināšanas un izglītošanās ceļš ir īsti tikai sācies. No visas sirds novēlu - mācieties, neapstājieties pie pirmās sasniegtās virsotnes! Dzīve piedāvās daudz iespēju, tikai protiet atrast pareizo, tieši jums domāto.

Sapņojiet! Sapņi mums dod spārnus. Ticiet sev! Esmu pārliecināta, ka dzīvē neviens kalns nebūs par augstu, nevienu upe par dziļu, neviens ceļš par tālu. Es ticu jums!

Mani mīļie! Neaizmirsīsim viens otru!"

Apsveicu, 9. d klasi! Lai jūs tālāk nes labs vējš!

Elza Porniece 11.b

9.E KLASĒI PRIEKŠĀ JAUNS DZĪVES POSMS

9.e klase ir viena no tām klasēm, kuru noteikti atcerēsies gan skolotāji, gan paši skolēni. Klases audzinātājs Ģirts Griestiņš raksturo to kā ļoti jaudīgu, aktīvu, gudru, pašpārliecinātu un sportisku klasi. Gadu laikā klase sevi parādījusi kā spēcīgu un saliedētu sastāvu, kas nebaidās no izaicinājumiem un vienmēr cenšas sasniegt savus mērķus. Arī eksāmeni nav kā izaicinājums, bet gan šķiet vairāk kā iespēja parādīt sevi un atklāt ko jaunu.

Klase divus gadus piedalījās un tika „Čē Čē Čempionāta” finālā, kā arī pagājušajā gadā devās vizītē pie Valsts prezidenta. Viņi ir radoši, neatlaidīgi un spēj paskatīties uz situācijām no dažādiem skatpunktiem, tāpēc dzīvē tie noteikti nepazudīs.

Īpaši spilgtu notikumu nosaukt ir grūti, jo visa viņu kopā pavadītā pieredze bijusi kā viens liels un neaizmirstams spilgts piedzīvojums. Atvadoties no 9.e klases, skolotājam sajūtas ir gan priecīgas, gan skumjas, jo priekšā sākas jauns posms gan skolēniem, gan audzinātājam.

Noslēgumā skolotāja novēlējums nākošām 9.klasēm un 9.e klasei ir vienkāršs: „Dariet to, kas jums patīk, jo tad viss izdosies.”

Adele Tifanija Romano 12.b

P.S.

Rakstot rakstus avīzei “Logs” šo gadu laikā, ieguva pieredzi un pilnveidoju savas prasmes. Rakstu rakstīšana par dažādām tēmām palīdzēja uzlabot manas rakstīšanas prasmes un spēju skaidri izteikt un strukturēt domas. Iemācījos arī labāk plānot savu laiku un organizēt darbu, lai visu paspētu gan skolas darbus, gan pabeigt rakstus noteiktajos termiņos. Intervējot cilvēkus un sarunājot tikšanās laikus, kļuva drošāka komunikācijā un pārliecinātāka par sevi. Šis 4 gadu darbs avīzē ne tikai uzlabojis manas prasmes, bet es ieguva arī daudz interesantu pieredžu un atmiņu.

zīm. Žanete
Vanaga 7.e

INTERVIJA AR ROBERTU VLADIMIROVU NO 8.B

Roberts mācās 8.b klasē un nodarbojas ar vieglatlētiķi.

Manuprāt, vieglatlētika ir aizraujošs sporta veids, un, lai uzzinātu vairāk par to kā Robertam veicās tajā, devos parunāt ar viņu.

Kāpēc tu izvēlējies nodarboties tieši ar vieglatlētiķi?

Es pats neizvēlējos nodarboties ar vieglatlētiķi, bet mani vecāki mani pieteica uz treniņiem, jo mans vecākais brālis jau nodarbojās ar vieglatlētiķi.

No cik gadu vecuma tu nodarbojies ar šo sporta veidu?

Es nodarbojos ar vieglatlētiķi kopš 8 vai 9 gadu vecuma.

Kāda disciplīna vieglatlētiķā tev patīk vislabāk?

Man nav mīļākās disciplīnas, man vienkārši patīk nodarboties ar vieglatlētiķi.

Vai tu esi piedalījies vieglatlētiķas sacensībās citās valstīs?

Nē, man vēl nav bijusi šāda iespēja.

Kas tev visvairāk nepatīk vieglatlētiķā?

Man ļoti nepatīk situācijas, kad vairākās sacensībās pēc kārtas man ir slikti rezultāti.

Kas tev patīk vislabāk vieglatlētiķā?

Man visvairāk patīk redzēt rezultātu uzlabojumu treniņos vai sacensībās.

Cik bieži notiek treniņi, ko jūs tajos darāt?

Treniņi notiek sešas reizes nedēļā. Mēs tajos parasti metam šķēpu vai trenējamies sporta zālē.

Liels paldies Robertam par informatīvo sarunu. Lai tev ir veiksmīgi treniņi, un vēl daudzas uzvaras sacensībās!

Undīne Švirksa 8.c

BRAUCIENS UZ STRASBŪRU

No 1. līdz 7. maijam mūsu skolas audzēkņi no 9.c klases- Elza, Odrija, Denija, Deivids un Aleksandrs, kā arī no 11.a klases- Maija, Filips un Kārlis, devās iepazīt Eiropu, lai piedalītos Eiropas Parlamenta veidotajā programmā "Euroskola". Ar viņiem šajā ceļā devās skolotāja Dana Tuče-Novika un skolotāji, kā arī jaunieši no Kuldīgas un Ādažu skolām. Viņu galamērķis bija Eiropas parlaments pašā Strasbūras sirdī.

Galvenā ceļojuma doma bija iepazīt Eiropas parlamenta deputātu ikdienu, apskatīt neierasto vidi un aktīvi iesaistīties diskusijās ar saviem vienaudžiem, risinot problēmas, kas skar mūsdienu jauniešus un visu pasauli. Protams, ga-

rais brauciens nepalika bez jautrības, piedzīvojumiem un saliedēšanās, par to parūpējās gleznainais brauciens uz skaisto, moderno un vecmodīgo Luksemburgu, kā arī aktīvi pavadītā diena "Europa park" Vācijā. Jaunieši ieguva jaunas zināšanas, atmiņas un neaizmirstamus mirkļus, kas paliks viņu sirdīs vēl ilgi.

Mūsu lielākie un galvenie ieguvumi no šī ceļojuma:

"Dodoties ceļojuma uz Eiropas Parlamentu Strasbūrā, man ļoti patika iespēja apmeklēt un izpētīt dažādu valstu kultūras un dabas objektus. Visinteresantākais moments bija Eiropas Parlamenta apmeklēšana un iespēja iejusties deputāta lomā, un piedalīties debatēs un jautājumu uzdošanā"

"Šajā ceļojumā es ieguva interesantu pieredzi, draugus un emocijas, kas paliks atmiņā uz visu dzīvi un palīdzēs saprast, ko es vēlos darīt nākotnē",

"Brauciens bija ilgs, bet tā vērts un Eiropas Parlamenta atmosfēra bija tāda, ko var saprast tikai klātienē".

"Ceļojums, kas ilgi paliks atmiņā. Nedēļas laikā sanāca doties uz Luksemburgu, "Europa Park" Vācijā, kur smējāmies, blāvām un ļoti labi pavadījām laiku. Pēdējo dienu aizvadījām Eiropas Parlamentā, kur varējām redzēt patieso deputātu darbu un paši lemt par Eiropā aktuāliem jautājumiem. Šis ceļojums ilgi paliks sirdī, atceros ikkatru brīdi, kad smējāmies, priecājāmies un pats svarīgākais bijām vienoti."

Šajā ceļā katrs mirklis bija tā vērts, katrs joks un kopā pavadītais un izdzīvotais moments. Milzīga pateicība skolotājiem un ikvienam, kas devās šajā aizraujošajā un piedzīvojumiem bagātajā braucienā. Prieks, ka skolā aug un attīstās tik dažādi jaunieši, un spēj sevi izpaust visas Eiropas priekšā, kā arī parādīt savu nostāju nākotnes veidošanā!

Elza Viļuma 9.c

P.S.

Šī pieredze man bija īpaši vērtīga un iedvesmojoša — man bija iespēja intervēt cilvēkus un rakstīt par aktuālām tēmām, vienlaikus attīstot gan savu radošumu, gan komunikācijas prasmes. Rakstu veidošana ļāva man kļūt drosmīgākai sarunās ar cilvēkiem aci pret aci un palīdzēja paskatīties uz dažādām tēmām no plašāka skatupunkta. Visvairāk mani uzrunāja iespēja pašai izziņāt ko jaunu un izpaust savas domas caur tekstu. Es-

mu ļoti pateicīga par iespēju rakstīt visa šī mācību gada garumā — tā man deva ne tikai jaunu pieredzi, bet arī paplašināja manu redzesloku.

IEPAZĪSTAMIES — JAUNĀ LATVIEŠU VALODAS UN LITERĀTŪRAS SKOLOTĀJA

Šajā mācību gadā Salaspils 1. vidusskolai pievienojās daudzi skolotāji, kurus, varbūt, vēl nepazīstat. Tādēļ šoreiz iztaujāju skolotāju Sintiju Šķēli, kura sāka mācīt skolēniem latviešu valodu un literatūru šajā skolā otrajā semestrī.

Kāpēc jūs izvēlējāties tieši mācīt latviešu valodu un literatūru Salaspils 1. vidusskolā?

Izvēlējos latviešu valodu un literatūru, jo man ir svarīgi palīdzēt skolēniem iemācīties skaidri izteikties, domāt kritiski un saprast tekstus dziļāk. Es uz Salaspils 1. vidusskolu atnācu, jo mana universitātes mentore atsūtīja ziņu, ka tur ir iespēja strādāt. Man tas likās labs variants, jo skola ir sakārtota, ar labu reputāciju, un

es sapratu, ka tā būs laba vieta, kur sākt un krāt pieredzi.

Kā jūs jūtaties, atrodoties jaunajā skolas vidē?

Jūtos motivēta un ieinteresēta šeit strādāt. Sākumā bija neliels satraukums, jo viss bija jauns, bet, iepazīstot skolu, kolēģus un skolēnus, ar katru dienu jūtos drošāk un labāk orientējos skolas ikdienā.

Kas jums patīk, strādājot par skolotāju?

Man patīk darbs ar bērniem. Patīk redzēt, kā viņi progresē — gan valodā, gan domāšanā. Iepriecina arī tie brīži, kad klasē valda pozitīva gaisotne un skolēni nebaidās uzdot jautājumus vai izteikt savu viedokli.

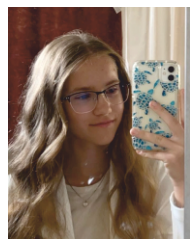
Kādi jums ir izaicinājumi, ieejot klasē?

Lielākais izaicinājums ir izprast klases noskaņojumu un atrast piemērotu pieeju katram skolēnam, lai viņi justos droši un nebaidītos kļūdīties. Vienlaikus ir svarīgi uzturēt disciplīnu un darba tempu, saglabājot siltu, pozitīvu un cieņpilnu vidi. Cenšos būt gan prasīga, gan saprotoša, lai skolēni justos motivēti un atbalstīti.

Paldies Sintijai Šķēlei par atbildēm. Lai veicas!

Gerda Dinbire 9. d

P.S.

Darbošanās avīzē "Logs" man deva iespēju izpausties, aprakstīt ekskursijas, pasākumus un tamlīdzīgi, kā arī izkāpt no savas komforta zonas, kad bija nepieciešams intervēt dažādus skolas pedagogus un skolēnus. Man šī pieredze noteikti noderēs turpmāk dzīvē, ja nolemšu studēt žurnālistiku.

Paldies, ka devāt man iespēju būt daļai no avīzes "Logs" rakstītājiem!

MANI MĀJDZĪVNIKI PITONS SKOLAS AVĪZĒ?

Parasti cilvēki par mājdzīvniekiem izvēlas suņus, kaķus vai citus ierastus mīluļus. Taču daudz retāk mājās sastopami eksotiski dzīvnieki, piemēram, žņaudzējčūska pitons. Šoreiz iepazīsi 3.e klases skolēnu Krišjāni Kučieri, kuram mājās dzīvo šāds neparasts mājdzīvnieks.

Kā Jūs nonācāt pie idejas čūskas iegādei, cik sen tā dzīvo pie Jums?

Katram cilvēkam ir kāds sapnis. Čūska ir tēta sapnis jau

kopš bērnības. Man arī vienmēr ir patikušas čūskas. Tad nolēmām šo sapni piepildīt kopā. Un tā viņa nonāca pie mums, kopā dzīvojam jau apmēram vienu gadu.

Vai Jūsu čūska kož, vai tā ir indīga?

Visas čūskas var kost, un arī mūsu čūska var iekost, ja jūtas apdraudēta. Taču tā nav indīga. Mums ir pitons, un tā ir žņaudzējčūska. Parasti tā nekož, ja pret to izturas mierīgi un uzmanīgi. Tā ir ļoti miermīlīga.

Kā sauc Jūsu čūsku? Tas ir puisis vai meitene, cik veca tā ir?

Mūsu čūsku sauc AMI. Šis vārds nāk no Japānas un nozīmē mīlestību, skaistumu un eleganci. AMI ir meitene. Tā ir sasniegusi jau pirmo dzimšanas dienu. Viņa ir nepilnu metru gara un aptuveni 1,5 kg smaga.

Vai čūska atpazīst savus saimniekus?

Jā, mūsu čūska savus saimniekus ļoti labi atpazīst pēc smaržas. Tā jūtas mierīgāk, kad to rokās tur pazīstami cilvēki. Kad pārnākam mājās no skolas vai darba, viņa bieži izlien no savas mīgas un gaida, kad izlaidīsim viņu no terārija, lai varētu padzīvoties pa grīdu.

Vai tā izrāda emocijas, vai viņu var samīļot?

Jā, čūsku var uzmanīgi samīļot un turēt rokās. Viņa savas emocijas izrāda dažādos veidos. Dusmas viņa parāda ar šņākšanu, bet mieru un labsajūtu – ar mierīgu uzvedību un kustībām.

Kur Jūs uzturat (kur dzīvo) čūsku?

Čūska dzīvo labiekārtotā terārijā, kurā ir piemērota temperatūra, slēptuves un viss nepieciešamais, lai tā justos droši un komfortabli. Daudz laika viņa pavada savā baseinā.

Vai čūska guļ ziemā, piemēram, zemākas temperatūras dēļ?

Nē, mūsu čūska ziemā neguļ, jo terārijā visu gadu tiek uzturēta piemērota temperatūra ar sildītāju palīdzību. Tajā ir gan vēsākā, gan siltākā puse. Siltākajā pusē temperatūra ir apmēram 32 °C, bet vēsākajā – apmēram 28 °C. Terārijā ir arī mitruma mēritājs. Regulāri mitrinām vidi, jo čūska labāk jūtas pietiekami mitrā vidē.

Ko čūska ēd, kas tai garšo vislabāk? Kā Jūs sagādājat tai barību?

Čūska ēd mazas žurkas, īpaši labāk garšo baltās žurkas. Tā ir viņas galvenā barība. Barību iegādājamies specializētos zooveikalos.

Paldies Krišjānim, ka dalījās ar stāstu par savu neparasto mājdzīvnieku un atsūtīja interesantas fotogrāfijas ar AMI skolas avīzei!

Reņģe Miermīlīgais

PASAULES LOGS: SKATIENS PĀRI HORIZONTAM BRĪVDIENAS ZIEMEĻPOLIJĀ

Svētais Augustīns 4. gadsimtā reiz rakstīja, ka "Pasaule ir grāmata. Tie, kuri neceļo, izlasa tikai vienu tās lappusi!" Tieši tāpēc pie katras iespējas ir jāsaka "Jā!" un jādodas. Maija brīvdienās man radās iespēja doties uz Poliju. Pēc deviņu stundu gara ceļa, skaista saulrieta apspīdēti, ieradāmie mūsu naksmājās - pie mūsu poļu drauga. Jāteic, ka pēdējie kilometri bija jāveic piesardzīgi, jo ceļš bija šaurs, tumšs un tā malās auga lielu koku alejas. Piķa melnā tumsā nemaz nenojautām, kāds skats varētu būt ārā pa logu, tikai no rītā pamostoties, ieraudzījām, ka esam pie skaista ezera, kura otrā

pusē atradās dzeltenie rapšu lauki, kas apburoši saskaņēja kopā ar gaišzilām debesīm. Uz terases paēdām brokastis un devāmies ceļā. Kā pirmo apskates objektu nolēmām apskatīt Toruņas piparkūku rūpnīcu, kur ne tikai apskatījām vēsturiskās cepšanas metodes, bet arī paši uzcepām piparkūkas, izmantojot seno recepti. Pēc našķu pagatavošanas pastaigājām pa vecpilsētu un apskatījām pilsētu no otras Vislas puses. Nākamajā rītā devāmies uz jūras pusi. Pastaigājoties pa kūrortpilsētu, nejauši atradām Polijas galējo Ziemeļu punktu, kur pamērcējām kājas Baltijas jūrā. Izmetām līkumiņu pa Hēlas strēli, kas ir apmēram 35 kilometrus garš dabīgs sauszemes izvirzījums jūrā. Mums bija jādodas atpakaļ uz naksmājām, bet pa ceļam pietājām mazpilsētā starp Sopotu un Gdīņu, lai apskatītu Orlovski klintis pašā jūras krastā. Vēl viens skaists saulriets bija sagaidīts, un mēs devāmies tālāk. Pēdējā vakarā visu sakrāmējām, paēdām un parunājām ar mūsu poļu draugu un devāmies deviņu stundu atpakaļceļā uz mājām. Lai gan ceļojums bija vien četras dienas, tas bija tā vērts. Ja ir iespēja doties piedzīvojumos, tad nelaid garām šādu iespēju, jo tikai ceļojot var iepazīt pasauli.

Matīss Začs 9.a

416. KABINETS

Šodien uzkāpsim uz ceturto stāvu, lai izpētītu 416. - vācu valodas kabinetu. Šeit visbiežāk stundas vada skolotāja Svetlana ar savu harizmu un uzjautrinošo humoru. Kabinets pats par sevi nav liels, šķiet, ka tas ir mazākais kabinets skolā. Vietas ir tik, cik tās ir, tāpēc šajā kabinetā klase pilnā sastāvā nemaz nevar sasēsties, bet vācu valodas stundām - tieši laikā. Paskatoties uz durvīm, jau var noprast, ka šeit tiek pasniegtas vācu valodas stundas, jo te ir pielikts Vācijas karogs. Manuprāt, skolotāja Svetlana savu kabinetu vienmēr uztur kārtīgu un izdekorētu. Pie kreisās sienas ir 11.a klases skolēnu lietussardziņi, uz kuru āķiem ir pakārtas atslēdzīņas. Zem lietussardziņiem ir paslēpušies mazi, jauki kaķīši, bet viss kopā veido lielu lietussargu. Pie sienām ir arī dažne-

dažādas dzīves gudrības, pat tādas, ko ieteiktu kaķis. Virs tāfeles ir viedī vārdi: "Tava veiksmē ir atkarīga no tavas attieksmes". Uz grāmatu skapīšiem, kabineta stūrī, aug skaistas orchidejas, bet skolotājas galdu allaž klāj kompozīcija, kas pieskaņota atbilstošajam gadalaikam, piemēram, Lieldienu laikā bija pūpoli, zaķīši un raibas olas, bet tagad ir lillā pavasara ziedi ar zaļu tauriņu. Kabineta stūrī ir liela Vācijas karte, kur šad tad var pašpikot pārbaudes darbu laikā, piemēram, kā pareizi raksta pilsētu nosaukumus vai kaimiņvalstis. Liels paldies, skolotāj, ka Jūs mums iemācījāt vācu valodas pamatus un vadījāt aizraujošās stundas!

Matīss Začs 9.a

P.S.

Paldies, skolotāj, ka devāt iespēju rakstīt skolas avīzē. Es to ļoti novērtēju, jo ieguvu pieredzi un attīstīju savu rakstītājspasmi, kas dzīvē būs noderīga. Rakstīšus rakstīju pēdējās dienās pirms termiņa, bet tad, ticiet vai nē, izdoma un fantāzija strādā vislabāk. Ņemot vērā to, ka no septembra, visticamāk, vidējās izglītības meklējumos došos uz citu skolu, vēlos pateikties skolotājiem par iespēju, zināšanām, izpalīdzību un visu, visu citu, ko jūs sniedzāt man. Kā arī skolasbiedriem par to, ka bijāt lieliska kompānija, iedrošinājāt un atbalstījāt. Pateicos!

INTERVIJA AR SALASPILS DOMES PRIEKŠSĒDĒTĀJU RAVI ANSPAKU

Salaspils kultūras nama "Enerģētīķis" rekonstrukcija tuvojas noslēgumam pēc ilgiem būvdarbiem un dažādiem sarežģījumiem. Intervijā Salaspils domes priekšsēdētājs stāsta par projekta gaitu, problēmām un nākotnes plāniem.

Kādā rekonstrukcijas stadijā atradās kultūras nams "Enerģētīķis", kad Jūs kļuvāt par Salaspils domes priekšsēdētāju?

Kad es kļuvu par domes priekšsēdētāju, būvdarbi bija apstājušies dažādu problēmu dēļ. Tika izsludināts jauns iepirkums, un projektu gandrīz vajadzēja sākt no nulles. Pēc tam būvniecība tika turpināta.

Kādi galvenie šķēršļi līdz šim ir kavējuši projekta pabeigšanu?

Galvenā problēma bija nekvalitatīvā padomju laika būvniecība. Tika atklāts, ka vietām pamati nebija izbūvēti un sienās izmantoti dažādi ķieģeļi. Tas radīja plaisas un nestspējas problēmas.

Dzirdēju, ka "Enerģētīķī" tika izmantoti tikai Lodes sarkanie ķieģeļi, ka bija marmora grīdas.

Tas nav taisnība. Rekonstrukcijas laikā atklājās, ka ēka bija būvēta šķībi un nekvalitatīvi. Daudzas problēmas kļuva redzamas tikai būvdarbu laikā.

Turpinājums 11. lpp ->

Kāds ir pašreizējais darbu posms, kas vēl ir jāizdara, lai ēku pabeigtu?

Kultūras nams šobrīd ir finiša taisnē. Pašlaik notiek nodošana ekspluatācijā un sagatavošanās nodošanai pasūtītājam. Atklāšanu plāno septembrī.

Vai projekta gaitā ir mainījušās sākotnējās ieceres vai plāni?

Galvenā iecere un vizuālais izskats nav mainīti. Izmaiņas notika tikai tehniskajos risinājumos, piemēram, pamatu stiprināšanā. Tas bija nepieciešams neparedzēto problēmu dēļ.

Kā tiek nodrošināta drošība ap nepabeigto ēku?

Apkārt teritorijai ir būvžogs un darbojas apsardze. Atvērtas ir tikai drošās un pabeigtās vietas. Pārējā teritorijā uzturēties nedrīkst.

Kā tiek kontrolēti būvdarbi un atbildīgās personas, lai izvairītos no turpmākas kavēšanās?

Būvdarbus uzrauga gan ārpalpojuma būvuzraugs, gan domes būvuzraugs. Viņi ikdienā seko līdzi visam, kas notiek objektā. Visa informācija tiek pierakstīta būvdarbu žurnālā.

Vai pēc būvdarbu pabeigšanas ir plānots mainīt kultūras nama nosaukumu?

Par to vēl nav pieņemts lēmums. Manuprāt, piemērots nosaukums būtu "Salaspils koncertzāle". Tas būtu pietiekami.

Kā nepabeigtā kultūras nama situācija ietekmē Salaspils kultūras dzīvi?

Pašlaik kultūras dzīve notiek "Rīgvavā" un citās vietās, piemēram, Botāniskajā dārzā. Lielāku koncertu iespējas ir ierobežotas. Pēc projekta pabeigšanas kultūras iespējas kļūs daudz plašākas.

Kāda, Jūsaprāt, varētu būt pirmā izrāde vai koncerts, kas tiktu izrādīta "Energētīki"?

Vēl neesmu domājis par konkrētu mākslinieku vai izrādi. Šobrīd svarīgāk ir pabeigt pēdējos darbus un aprīkot koncertzāli. Tiek gaidītas tribīnes un plānota flīģeļa iegāde.

Teātris vai koncerts?

Vispirms gribētu koncertu. Teātra izrādi vēlētos vēlāk. Priekšroka tiek dota mūzikai.

Ko jūs gribētu pateikt Salaspils iedzīvotājiem, kuri jau ilgi gaida kultūras nama pabeigšanu?

Labs nāk ar gaidīšanu. Tiek darīts viss, lai koncertzālei būtu laba akustika un kvalitatīvs aprīkojums. Ceru, ka gala rezultāts attaisnos ilgo gaidīšanu.

Emīls Liepiņš 8.e klase

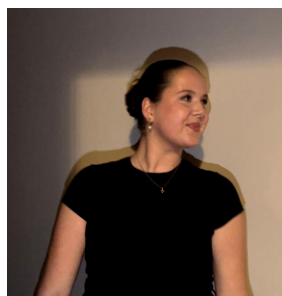
LAI JAUKAS VASARAS BRĪVDIENAS!

Klāt ir brīdis, ko mēs visi tik ļoti gaidījām - pēdējais skolas zvans ir nozvanījies, lielākajai daļai skolēnu jau mācību grāmatas nodotas bibliotēkā, priekšā ir trīs brīnišķīgi, gari vasaras mēneši! Aizvadītais mācību gads ir bijis intensīvs un dažādu izaicinājumu pilns. Mēs esam kopā mācījušies, sportojuši, smējušies un ieguvuši jaunas zināšanas. Tagad ir pienācis laiks pelnītai atpūtai. Taču izklaidējoties nevar aizmirst par drošību! Lai vasaras priekus nekas nesabojātu, esam prātīgi gan pie ūdens, gan uz ceļa! Taču galu galā es novēlu ikvienam šo vasaru izbaudīt! Paldies ikvienam par šo mācību gadu, par jūsu smaidiem skolas gaitēnos un lieliski pavadīto laiku. Krājiet spēkus, saules enerģiju un neaizmirstamus mirkļus, lai septembrī mēs visi atkal tiktos iedvesmoti un gatavi jauniem mērķiem!

"Logs" vārdā — **Krista Jerošceva** 9.e

P.S.

Vēlos sirsnīgi pateikties par doto iespēju darboties skolas avīzes "Logs" redakcijā. Šī pieredze man palīdzēja ne tikai attīstīt rakstītprasmi, bet arī iemācīja kritiski izvērtēt informāciju un skatīties uz lietām plašāk. Es sapratu, cik liela nozīme ir katram vārdam un cik svarīgs ir precīzs komandas darbs, lai nonāktu līdz labam rezultātam. Paldies par šo iespēju!

PALDIES!!!

Sirsnīgs paldies visiem, kuri šogad vēra vaļā un lasīja mūsu avīzi "Logs"! Un vēl lielāks paldies mūsu jaunajiem žurnālistiem – skolēniem, kuri rakstīja ar azartu un dzirkstelīti acīs. Paša rakstītu stāstu ieraudzīt avīzē – tas tiešām rada prieku!

Šis pavasaris ir īpašs, jo skolu (un arī mūsu radošo pulciņu) absolvē kupls pulks 9. un 12. klašu skolēnu. Šajos gados jūs esat apguvuši ko ļoti svarīgu – prasmi komunicēt, drosmi pajautāt un atrast nepieciešamo informāciju. Marta Elīza, Marija, Adele Tifanija, Karlīna, Krista, Elza, Gerda, Luīza, Matīš, Mārtiņš – lai topošais ceļš ir aizraujošs un nes daudz jaunu atklājumu!

Īpašs paldies skolotājai Anitai Voras par viņas enerģiju un lielo pacietību, rūpīgi pārļausot un pielabojot katru rindiņu.

Lai skaista, silta vasara! Atpūšamies un tiekamies jau septembrī!

Skolotāja **Brigita**

Alisa
Husnutdinova 11. a

Jaroslavs Čelmajevs 7.b

Skolas avīze "Logs"
Iznāk kopš 2006.gada novembra

Skolas avīze „Logs”, Salaspils, Lauku iela 1, LV-2169
Atbildīgā par izdevumu: sk. B. Mežgale -Turlaja, rakstu korektore sk. A. Voras
Datorsalikums un makets SIA "Promostart", Bauskas iela 58a, Rīga.